

Szerkesztőség: Kazinczy-utca 1. szám, földszint balra. Bérmentellen leveleket csak ismert kéztől fogadunk el. Kéziratokat vissza nem küldünk. Kiadóhivatal: Petőfi-utca 1. sz. (Ungerleider Albert könyvnyomdájában.) Hirdetések díjszabás szerint. Egyes szám 5 kr., ünnep- és vasárnaputáni szám 3 kr.

ARADI KÖZLÖNY.

Politikai, társadalmi és közgazdasági napi lap.

Megíelen hétfőn és ünnepek után is. Előfizetési árak: Helyben hazhoz. Egész évre 12 frt Fél évre 6 frt Negyedévre 3 frt Egy óra 1 frt Vidékre postán küldve: Egész évre 14 frt — kr. Fél évre 7 frt — kr. Negyedévre 3 frt — kr. Egy óra 1 frt 20 kr. Hirdetések helyben fizetendők. Számlát nem adunk.

Mocsárláz . . .

Budapest, február 27.

Ha az Onega és Ladoga, Néva és Volga és a többi különféle néven nevezendő álló és folyó vizek, melyek az északi sivatagokat körülmosásák, medrüköt elhagyják, a lapályokon lombán szeretőradnak s ott még lomhábban megmaradnak, nedves-ködös párák szállnak fel belőlük, melyek messze mértőföldre dögvészessé teszik a légkört s körülöttek minden élő lénynek emésztő mérget visznek ereikbe a lélegzettel — a mocsárláz. Ezen betegség újabb időben igen elterjedt legutóbb fajtájában, az oroszban. Nemcsak Pétervárott, Moszkvában és Varsóban, Odessza körül és a Krimben és nemcsak a ragályos moszkovita delirium szoadalmazott fészkeiben az isten-áldotta és csár átkozta Balkánfélszigeten, de még Bécsben és itt Budapesten is látnak példányokat ezen mocsárláz hidegleléséből és forráságából: Bécsben Zivny hazaárulási pere, nálunk Popovics tisztelendő ur méltatlan farsangi játéka a karánsebesi mandatummal.

A két utóbbi jelenség — alapjukban vére — inkább komikus benyomást kelt, nem is vesszük őket tragicez. Mikor még a zsidók egy helyre telepüve önálló nemzet voltak és isteni tisztelüket áldozatok bemutatása által hatásohab akarták tenni, egyebek közt az a szokásuk volt, hogy az esztendő egy meghatározott napján jó leszádta egy kecskékat, esküdözés és mondások közt a nép itélőszéke előtt nyakába akasztották az egész község bűneit és aztán a szép teherrel megrakottan elkergették a pusztába, a pokolba. Mikor a zsidók később elvesztették hazájukat és országukat és az egész földön szétszóródtak, megszűntették az áldozatbemutatást s ennek helyére lépett a bibliai az oltár előtti ünnepélyes nyilvános felolvasása heti szakaszokban.

Minden felolvasásra került heti szakasz kilencz alosztályra osztott s minden ilyen alosztály meghallgatására a község egy-egy tagja ünnepélyesen felhivatott. A község minden tagja Isten és emberek előtti nagy kitüntetésnek veszi, hogy ily alkalomból az oltár elé hivatik, a felhívási sorsjegyekre valóágos árverést tartanak és különösen fontos bibliai helyek meghallgatására való felhívásért sokszor egész tekintélyes öszszgek ígértetnek a versenyben.

Csak Mózes V. könyvének 27. és 28. fejezeteit kerülük s átkozzák, ezek meghallgatására egy tisztességes községi tag sem akar az oltár elé lépni, erre a községi szolgának mint erkölcsi poroszlonak kell magát feláldoznia, édes-savanyu arczfintorral engedni a válogatotat átkok és szitkok záporát szegény, rendszerint kissé bolond fejére zuhogni, és a hitközség az ellenállhatatlan nevétsi inger miatt nem jut hozzá, hogy az akarata ellen bünbakon szánakozzék.

A Zivny-k és Popovics-ok csak szegény bakok, a kik csak mások bűneit hordják magukon, s kiket valóban legjobb futni engedni, öszszekuszált lázálaik pusztájába kergetni. Igen nagy megtiszteltetés lenne vértanukká tenni őket. A politikában még kevésbé szabad megtörénni, mint a polgári életben, hogy a kis tolvajokat felkössék, míg a nagyok kinc-eket gyűjtésnek halomra. Egy jó adag kinahéz s jobb megemlékezés végett mindenesetre még egy erős orrfriccska s ezzel — vége. Ha a fennemlített fejezeteket nyilvánosan és ünnepélyesen a nyakukra olvaszták, ismét egész nyugodtan távoznunk engedhetik őket, a panrussizmus ez egyházfaiat.

Az itt esetelt korcsfajnál bizonynyal komolyabb azon valódi, igazi mocsárláz, melynek deliriumai egész népek velejét emésztik, világrőlünk egész dél-keleletig görcsös vonaglásba ejtik; de végre is van ezek ellen hathatós szer, csillapító

és enyhítő por a modern gyógyszer-tárban és vannak markos ápolók, a kik a rendelt orvoságot az ellenszegülő betegnek szükség esetén erőszakkal is beadják.

A Doda Traján tanítványa. A karánsebesi kerület új képviselője, Popovics Mihály válaszóhoz is intézett egy manifestum-felét, mely jóval rövidebb lévén a képviselőházhoz intézett levelénel, nagyzási hóbort is kevesebb van benne. Azt az állítást azonban itt is kockáztatja, mintha „vsámennyi román szívéből eredt volna Doda magatartása és manifestációja. — Már pedig ez csak ekkor volna igaz s csak úgy állhatna meg, ha az ő s z e s hazai románság mind olyan eszjárásu és olyan magatartást követő képviselőket küldött volna a törvényhozásba mint Doda.

Mint hogy azonban ilyen csak egyetlen egy kerület, a többi pedig más értelemben választott, okvetlen optikai és még másnemű eszlódásokra is kell, hogy vezessen, ha a karánsebesi kerületet olyan nagyító üvegen nézik, hogy ettől ama kerület akkorának látszassék, mint a hazai románság lakta egész kerület.

Fejlődő reform a közöshadseregben. A közös hadseregben 1882. óta szervezett új 22 gyalogezred felszerelésével eddig — mint a „P. Loyd“ írja — az a nehézség volt, hogy az ezredék felszerelési és felszerelési anyajukat olyan hadkiegészítők kerületekből vették, a melyekből az alkotórészüket szolgáló zászlójuk származtak. Ez sok nehézséggel járt eddigi el is, s kétség-telen volt, hogy különösen mozgósítás esetén az illető ezredék legénységének a régi hadkiegészítő kerületekben felszerelési anyagoktól messzire fekvő ezredükhöz szállítása sok nehézséget és bonyodalmat fog előidézni. A hadügyminiszter azonban intézkedett, hogy a körülmények nehézsége szukoössze teljesen szűnjék meg, s az intézkedések folytán 1891-ig minden új ezrednek ott lesz a saját felszerelő fel-fegyverző raktára, a melyben a hadkiegészítő kerülete van.

Ghyczy Kálmán. 1808 1888.

— február 28.

Megdöböntő hirt közöl velünk Budapestről a táviró. Közéletünk egyik kimagasló alakja, a legkitünőbb magyar politikai vezetőfőrtök egyik legnemessebbe: Ghyczy Kálmán ma hajnalban meghalt.

Ghyczy Kálmán halála a magyar politikai élet súlyos veszteségét jelenti, ki bár az utóbbi években visszavonult a közpályától, s érdemes működését csak aig két éve kezdte meg újra, mégis nagy őrt fog maga után hagyni.

Most, a lesújtó hír hatása alatt, Ghyczy Kálmán működését és életrajzát a következő rövid vázlatban adjuk:

Ghyczy Kálmán a Ghyczy-család Komárom-megyéi ágának iradéka és 1808. február 12-én született Komáromban.

Tanulmányait kitünő sikerrel végezte Győrött és Komáromban s ügyvédi oklevélét 1828-ban nyerte el Pesten.

Atyja a szép tehetségű ifjút az ügyvédi pályára szánta és így Ghyczy tapasztalatának öregbítése végett két évet a fővárosban töltött. Hogy minő eredménnyel, annak fényes bizonyítéka az, hogy már 1830-ban uradalmi ügyészszé nevezetett ki a királyi család ráczkevei uradalmához.

De Ghyczy lelket már ekkor magasaabb vágyak és tanulmányok foglalkoztaták és alig egy év múlva leköszönt ezen állásáról és Komárom-megyébe vonulva vissza, bele-mélyedt kedvencz studiumába, a közjogi tanulmányokba.

Igy már 1833-ban megyéje első aljegyzőjének választották meg s ugyanezen évben házasságra lépett bodorfalvi Baranyay Borbálával, kivel a legboldogabb családi életet élte.

Ghyczyt 1839-ben már mint megyei főjegyzőt látjuk Komárom-megyében működni, hol kiváló képességei és hazafias jelleme miatt nagy népszerűségnek örvendett, úgy hogy öt év múlva mint Komárom-megyéje egyik követe jelent meg Pozsonyban, az országgyűlésen, hol is teljes tollalál fogva kerületi jegyzővé választották meg. Itt kezdett Ghyczy azon kiváló működéséhez, mely alatt annyi érdemet szerzett nevének. Már ezen országgyűlési czíkius alatt is oly tevékenységet

fejttet ki, s oly befolyást gyakorolt az akkori országgyűlés működésére, hogy már akkor a politikai notabilitások közé sorozták és méltán.

E czíkius alatt még egy másik kitüntetés is érte Ghyczyt. Megyéje első alispánjává választották és a közbizalom három év múlva megerősítette a fényes állásában. Ghyczy haladása ez időtől kezdve rohamossá kezdett válni. 1847-ben már személy-noki itélőmesterré neveztetett ki s a nagy kitüntetés után búcsút vett szeretett megyéjétől s december hó elejétől kezdve az 1847—8-iki országgyűlésen mint nádori itélőmester vett részt.

A megalakult magyar nemzeti miniszteriumban, igen természetesen nem nélkülözhetők a Ghyczy tehetségeit, hol az igazságügyminiszteri állam-titkárságot vállalta el.

Az 1848-iki pesti nemzetgyűlésen Ghyczy mint Komárom-megyéje egyik képviselője is fungált s a kettős minőségben szeptember végéig Deák Ferencz igazságügyminiszter alatt, ennek belépése után, december végéig maga vezette a miniszteriumot. Ekkor államtitkári és képviselői állásáról lemondván, magánéletbe vonult vissza és 1861-ig ita nevelésére fordította figyelmét.

Az 1861-iki országgyűlést megelőző követválasztási mozgalomnak bekövetkezeltora, az udvari kerület egyhangulag választotta meg benne a megyéje legünnepelebb törvényhozói kapacitásait képviselőül.

A ház pedig egyhangulag választá meg előnkül s a nagyemlékű Palóczy László, az akkori koronak, az örömlöknyekig meg hálva adta át Ghyczynek az előki székét.

1865-ben ismét képviselőnek választott. Tevékeny részt vett Tisza Kálmán oldalán a kiegyezést előkészítő bizottságban, s mint a balközép egyik vezére több momentumos beszédet mondott. A két nagy párt fuzióját azonban ő már 1873-ban szükségesnek mondomta, s nem tiltotta nagy aggodalmait az ország anyagi helyzete fölött. Kéltet tehát a balközépi pártból, hogy aktivitásával segédkezett nyújtson a helyzet tisztázására. A Bitto-kabinetben 1874-ben elvállalta a pénzügyminiszteri tárczát, s vitte a Deák- és balközép-pártnak 1875. február havában bekövetkezett fuzióját.

Midőn pénzügyminiszteri állásától visszalaépett, ő felsége a királyi legkegyesebb kéziratos intézett Ghyczyhez, a mely nagy terjedelmű, valamint a benne rejlő hitezőlő kifejezéseknél fogva a legritkább elismerést

Az „ARADI KÖZLÖNY“ tárczája. (Február 29.)

A nők szerelme.

— Az „Aradi Közlöny“ eredeti tárczája — (Vége.) S ezért a nagy szerelmértm i legtöbbször a jutalma? Mellőzés, kicsinylés . . . sőt sokszor — sajnos! — durvaság! A férfi szerelme csak addig tart, míg magának mondhatja a nőt, kit szeret, s kinek életét a magáéhoz lánczolja. Mi helyt bírja, vagy egészen megszüntik, vagy lanyha rokonszenvvé silányul. Olyan nagyon ritka a kivétel! Azt hiszik, hogyha már feleségük az a nő, nem tartoznak neki semmivel. Vége a gyöngéd szavaknak, bánásmódnak az ő részükről, de a nő, az matasson nekik derült arczot, tölje szépségeiket . . . tege kötelességeit . . . nekik csak jogaik vannak! . . . s az asszony ne tegye magát nevétségessé azért, hogy számon kérje a „férj“-től a „völegény“ ígéréteit. Milyen külömbég a kettő között! Mintha nem is az az ember volna! . . . Az költészet — ez való! S a feleség mit tegyen? Az ő szerelme nem végződik a házasságnál, hanem ott kezdődik igazán. Szerelmes, gyöngéd, figyelmes lelke csak a férj előtt nyílik meg leplezetlenül, mert a menyasszonyt vissza tartja a lány-szemérem, tartózkodás . . . S ő szeret mélyen igazán, elnézve, megbocsájta mindent a férjnek, kinek odaadta szívét, lelkét . . . s képes lassu hervadásban fölemészteni életét érte, mellette, eltűrre a legnagyobb szenvedéseket, mert szereti! S egy-egy szeretetteljes csók, ölelés, figyelmes szó kárpótol mindent, . . . boldoggá teszi . . . s szeret, szenved tovább, igazat adva a költőnek, ki azt mondja: — meg lehet, hogy csalódni fognál, Am nem szeretni — oknak ez kevés. A modorlatlan, a holt nyugalomnál Hidd, többet ér az élő szenvedés! . . . Vannak bűnös nők és bűnös férfiak egyaránt. A férfiak bűnei mind más és más

szenvedélyre vezethető vissza . . . Bűn ösvényébe sodorhatja őket a könnyelműség, játékszenvedély, politikai ellenszenv, ivásra-hajlam, nyomor, félreismertetés . . . És süllyednek . . . —rohannak a lejtős uton lefelé s ha látják is a mélységet, a poklot maguk előtt . . . nincs erejük visszafordulni! S ilyenkor megjelenik egy szelid nemtő . . . a remegő, gyöngye kis kéz erőlyesen ragadja meg a néha már lezuhanót . . . s szerelmének napsugara beragyogja az elkeseredett vagy megtevédt férfi lelket, mely megtisztult lángjában s visszatér a világba, melyet eltaszított magától. Mennyi halhatatlan alkotás, műemkek köszöni létrejöttét a nő szerelmének . . . megénekelve, megtestesítve az érzelmet és tárgyat! Az emberekől elhagyott, félreismeret, vagy bántalmazott költőt vagy művészt, mikor az már elveszté önbiálmát, életkedvét — visszahívja szerelmével, önbiztató mosolyával a csüggedés és kétségbeesés sötétségéből . . . Felvillanyozza a lankadt íhletet . . . s műtremek jönnék létre ismét . . . még csodásabbak, büvösebbek . . . s az utókor bámulva hódol az életben nem méltányolt lángelmének! A nőnek kisebb bűnei, ártatlanabb szenvedélyei vannak . . . Legerősebb hibáik a hiúság és kaczeráság . . . hibáik melyek tulajdonképen — egy bizonyos határon belül — erények! Az igaz, hogy bosszúállásban talán kitartóbb . . . kiszámítottabban tud egy gyilkosságot elkövetni . . . öntudatosabban vétkezik . . . bukik . . . de süllyedése bűne legtöbbször, majdnem mindig szerelemből származik. Örvénybe sodorja őt örült, vak szerelme . . . Meggyilkolja csábítóját, vagy vetélytársát . . . s szerelméért nem irtózik elkövetni bármilyen vétket, vezessen bár az kárhozatba, halálba. Csak egy fogalom van . . . amely kiöli szerelmét . . . örökre . . . visszavonhatatlanul: női méltóságának, büszkeségének megsértése! Ezt nem tudja megbocsátani. A férj egy sértő gunyszaváért, mely arczába kergeti megalázott önértetének vé-

rét — képes magát oda vetni egy más férfi karjába, mert szentségtörő vakmerősége nem méltó más büntetésre . . . mint a gyalázatra!

— Csak gyöngeség, mit az erő szeretheti és sokszor bebizonyul, hogy nagy emberek rabszolgáivá lesznek egy naiv, mosolygó asszonynak, aki csak szeretni tud, s nem esik terhükre, boldoggá teszi őket bohó csevegése, nem kívánnak tőle egyebet.

S lehetetlen is, hogy aki ismeri szívük szent bensőjét, szerelme által bevillagítva, tisztelettel hódolattal, szerelemmel ne boruljon le előtte.

A ki gúnyolja a nő érzelmeit, gyöngeséget, s kicsinyléssel, megvetéssel beszél róla, az nem ismeri a nőt, a valódi nőt. S csak bornirságot árulja el midőn azon könnyelmű, erkölctelen, lelketlen nőkről ítéli el a nőnemet — akik nevékre méltatlanul, karjába vetik magukat, hogy érzékiségének áldozzanak.

Az igazi nőt épen az emeli föléje magasan a férjnek, hogy becsülés nélkül szerelme nem elégíti ki . . . s a férfit a kit nem becsül — megszűnik szeretni!

Elhervad' elsenyved, szerelem nélkül mint a virág, napsugár hiányában. De szerelmét eltemeti szive legmélyére s inkább meghal, semhogy oda ajándékozza szívét, ha bizalmára, becsülésére méltatlanok találta volna!

Márki Gabriella.

A CZIGÁNY-LEÁNY.

(Francia regény.)

— Az „Aradi Közlöny“ számára fordította: —

Dr. WATTMANN PHLO.

I. FEJEZET.

Az ajtó felnyílt, de Kervenny várakozása ellenére sem Pratteur báróné, sem Katalin leánya, sem Proedic báró nem hatoltak be a terembe. Künn a zivatar fenyegetődzött, az eső hirtelen elállott, a szél emelkedett és időnként a villám szétzakította a fekete felhők strűségét. Crappado báró meghajtá magát a hől-

gyek és Proedic György előtt, és inasa által támogatva belépett a házba, hol Kervenny várta.

A báró könnyen megvált sebesítve vállán, nevetre lépett be, közét Kervenny felé nyújtotta, ki szíve elébe ment.

— Jó estét, gróf, — mondá, mialatt egy karszékbe ült, melyet Frolo oda tolt, — becsületemre, nem voltam elkészülve a szerencsére, hogy még találkozhassak veled! — Magam sem, — felelt Kervenny. — Tehát a „Sieu de Grévebe“ lakol most?

— Némelykor. — Szerzetessé lettél? — Miután katoná voltam. — Nos! ez egy eszme: de reményem legalább, hogy nemcsak tejeid és gyökérel élz? Ah, ez a sob éget! — Be kellene kötetni. — Eh mit! majd elmúlik . . . Egy ügyetlen golyó . . . Képzeld, esendesen lovagolunk, ezer kellemes dolgokról ovesegve, az ut vesztélyes, a bokrok sírűek; hirtelen egy golyó reptül felénk és lelkekre, engem ért utól!

— Régen történt ez? — E poruzben! — Közel hozzám? — Egy negyed mértföldnyire? Kervenny gróf dühös pillantást vetett Frollóra, ezt azonban nem hozta ki sodrából. — A báró ur kitalálta, — viszonzá az inas nyomatékosan, ez egy nagy ügytelenség volt.

— Elhíszem mondá Crappadó. — A golyó másnak volt szánva. — Györgynek talán? Gondoltam . . . Irigyei vannak? — Meghíszem azt! Van miért! — Azonfelül házassága hoinap megy vége.

— Nem volt vesztegetni való idő. Crappadó báró nevetve fordult Kervenny gróf felé. — Kedves gróf, — szólalt fel hirtelen, — tudod-e, hogy Pratteur Katalin egy elragadó teremtes? — Kétségkívül! — És gazds? — Mi közöm hozzá! — Alig van tizenhét éves. — Ugy beszél! — Ah, mily boldog nemes is az a fiatal Proedic! — Ki tudja? — Szavamra! Te tetszésed szerint beszélz, tehát nincs tudomásod arról, hogy a fiatal Proedic-et szereti a szép Katalin, s hogy huszonöt éves, hogy elvannak je-

gyezve gyermekkoruktól fogva, és hogy még ez éjjel a pap össze köti őket örökre! — Ez éjjel mondom? — vágott közbe a gróf.

— Nehány óra múlva . . . — De ez lehetetlen! — Ah! szegény barátom, szeretnék úgy kétkedni, mint te. — Hogyan? — Kétségkívül. Verjen meg az isten! nős vagyok ugyan, de talán éppen azért elbűvölt engem is e szép szempár!

A gróf megvált mosolyal asztalhoz ült és hozzá fogott azon lelt bevézéséhez, melyet a báró érkezésekor abba hagyott. A hogy a levél elkészült, Frollót azzal a pratmeuri kastélyba küldte. Az inas sietelt ura parancsát teljesíteni. Mihelyt ez távozott Kervenny gróf felvázta kardját, föltette kalapját és egy kis köpenyt vetett vállaira.

— Kimégy? — kérdé Crappadó báró, meglepetre e későlődések láttára. — Csak néhány órára, — felelt a gróf. — Talán Katalin esküvőjén akarsz jelen lenni?

Kervenny gróf gunyosan mosolygott. — A pratmeuri udvarba megyek, — szólott határozott hangon és azért megyek oda, hogy a bárónétól kérjem Katalin leányá kezét. E szavakra köpenyébe burkolva s kalapját szeméire huzva távozott, ott hagyva Crappadó bárót a legnagyobb osodálkozásban.

II. FEJEZET.

Midőn Kervenny gróf a pratmeuri udvarba érkezett, Frolo már ott volt, egy negyed óra óta és átadta a bárónának a gróf levelét.

A hatás közvetlen volt; a levél láttára a báróné hirtelen elsápadt és reszkettet. — Kervenny gróf! . . . susogta elhaló hangon.

— Az én uram . . . felelé Frolo. — És eljövend, — Sarkamat laposra.

Frolo távozott és a báróné erőntlenül és banglatanul esett székébe. Pratteur báróné körülbelül ötven éves lehetett, de arczának mély redőiből és fehér hajából, mely homlokát körülvette, még mindig egykori szépségére lehetett következtetni, mit az idő és fájdalom nem voltak képesek egészen szétrombolni. A báróné magas, sugar alak volt; szeméi villogtak kisírt pillái alatt, büs arcvonásain fenéséges büszkeség honolt és oly erőlyesség, melyet még a fájdalom sem voltak képesek gyengíteni. Anyja sikoltására Katalin hozzá, aletett.

adta meg Gyhycznek, minőt államférfi a koronától csak nyerhet.

Gyhycz Kálmán ezután is tagja maradt a parlamentnek és ott partukhoz csatlakozva működött 1878-ig, midőn is kijelentette, hogy többé nem vállal mandátumot és visszavonult a magánéletbe.

Magánvilágát most két éva szolgáltatta ki a királyi kegye, midőn az ajjá alakított főrendiház tagjának nevezették ki.

A főrendiházban azóta több nagy beszédet mondott még csak néhány hónapja egy tevékenes munkálkodó tett közzé az állami munkák eljárásának módosításáról. A megújult munkájára és jelei az eredményt keltezték, hogy még számos évig lesz az öreg ur közéletünknek fáradszatos munkása, de a múlt évben székhűdés érte s bár utóbb jobban lett, a szobát többé nem hagyhatta s egy újabb székhűdési roham véget vetett nagy erőnyekben gazdag életének.

Pontossága és scrupulositása közmondásos volt, de egyáltalán akadályát is képezte annak, hogy a pénzügyminiszteri állásban nem tudott nagyobb eredményeket felmutatni. — A pénzügyi kérdésekben a mindent halogató aggodalmaskodásnál fogva, az adminisztráció terén pedig a túlságba vitt azon aprólékoságnál fogva, hogy mindent maga akart látni és elintézni a illyék a folyó ügyek elintézésénél mindig kitogyott a fizikai időkből. Az az egy év, melyet a pénzügyminiszteriumban töltött, felemészítette őt s elvette hosszú időre a kedvét minden munkától.

Vagy két évvel ezelőtt egy pesti lap halála híret költötte s akkor több lap el is paratolta az öreg urat. De nem teljesedett be az a közmondás, hogy hosszú életű lesz, a kinek alaptalan halála híret költik.

Külföld.

A helyzet. Franciaország áll egyedül nyíltan az orosz akció mellett Bismarck, — a német kabinet által, — úgy tesz, mint aki ígéretét akarja beváltani. A helyzet mindazonáltal stagnál, bár újabb nemleg lényegesnek nevezhető momentumok merültek fel.

Utaltunk már azokra a hírekre, melyek az új orosz akció első eredményeinek látszanak. Ebben konstataituk, hogy az orosz javaslatokat Konstantinápolyban Montebello francia és Radowitz német nagykövetek támogatták. A francia támogatás természetes, mert a kijózanodás, bármily örvendetes jelenségekre mutasson, annyira még sem haladt Franciaországban, hogy ilyen döntő fontosságú lépésben elmaradjon Oroszországtól. A német kormány jó szolgálatát pedig Bismarck híres nagy beszédében nyíltan kitalásba helyezte, sőt nem egy oldalról épen az ő figyelmeztetésére vezetik vissza Oroszország kikapcsolását az oroszországi ügyek köréből. De a többi hatalmak támogatásáról való színtelen kell mondanunk Franciaországnak. Az angol kabinet ebben az irányban már határozott. Ausztria-Magyarország szintén aligha csatlakozik az orosz agióhoz, amíg az megtartja eddigi bizonytalan, az ügyek továbbfejlődésére

E szöke gyermek, távol neveltetve a nagy világtól anyja és György oldala mellett, nem ismert a nagy tengeren és a végtelen kék egen kívül, más láthatárt.

Alig volt tizenhét éves.

Szép volt. A fiatal fához hasonlított, mely az első tavaszi csokl ébresztett életre. Egész lényén imádkozó szépség ömlött el: felér kerekded vállai egy láthatatlan szerelmes szobrász által látottak teremtve lenni: szemében néha gyujtó fény lángolt; hullámzó mozdulatlan homlokának lehajlása elárulták sokszor almodozásainak sulját.

És mégis Katalin azon volt, hogy sorát egyesítse Proedic Györgyével, gyermekkori barátjával, fiatal éveinek pajtásával, kint fővérékét szerette. Ez az összekötöttség anyjának óhajja volt, s így az ő is... Miért tehát e bizonytalan szomorúság, e kesernős, titkos könyek, melyek időnkint szeméremű peragtek alá anélkül, hogy megmagyarázhatnák okát?

Ez alatt egy láthatatlan titok lapangott, mely őt gyakran megzavarta és tisztá szívét bizonytalansággal és borzalommal töltötte el.

Katalin anyjához szíve, annak két kezét megragadta és forrón csókolta.

— Anyám! — szölt leggyöngydebb hangján — minő zavarodott és sápadt vagyok...

— En? — viszonzá a báróné borzadva.

— Kezeid fagyosak és reszketnek. Mi történt?

— Semmi, gyermekem.

— Valami gondja van, mit nem akar mondani közölni.

— Meglehet.

— Talán tudomom kívül én okoztam azt?

— Nem.

— György?

— Az sem.

— Tehát házasságunkra vonatkozik.

A báróné Katalin fejét kezébe vette és pár másodpercig szorosán tartá szívéhez szorítva.

Katalin arczán ragyogó mosoly vonult át.

— Ah! értem, — mondá — gyermekednek szeretetét siratod; attól félek, hogy kevésbé foglak szeretni... hogy elfelejtetek... édes jó anyám!... ne búsulj!

— Mit mondasz?

— Azt mondom, hogy György iránti szeretel nem foglal el szívemben oly nagy helyet, hogy azt egészen betölthetné.

— Tehát nem szereted?

nézve semmi garanciát nem nyújtó alakját. Oroszország bizonyára követi az angol és osztrák-magyar kormány által adott példát. Így az orosz kísérlet, hogy európai akcióval kimozdítsa télenegéből a portát, meghiusultnak tekinthető és alig gondolható, hogy Törökország bármikorra energikus lépést tegyen Bulgáriában Koburg hg. ellen. Imáron az a kérdés; mit fog tenni ezen kellemetlen tapasztalat után Oroszország? Erdekes erre vonatkozólag olvasni a párisi „Temps” fejtegetéseit, melyekkel azt bizonyítgatja, hogy a pétervári hivatalos lap ismeretes kommunikációját ultimatumnak kell tekinteni, a melyet ha Európa nem respektál, az az orosz czárt a legszűkebb elhatározásokra kényszeríti. Ez az eset ime beállott, de meg vagyunk győződve, hogy a francia lap téved s az orosz czárnak mi oka sincs, hogy a hatalmak megosztó véleményén oly elhatározások alapját keresze, melyek a legkevésbé sem lehetnek.

Pétervári politikai körökben a helyzetre vonatkozólag uralkodó nézetek azt a meggyőződést érelekték meg az ottani körökben, hogy az orosz javaslatok nem arattak sikert. A „Novoje Vremja” úgy találja, hogy a diplomácia körében oly kísérletek mutatkoznak, a melyeknek célja a bolgár kérdést újra reménytelen állapotba hozni. Oroszország nem fog további felvilágosításokat adni és egyes hatalmak újabb kifogásai esetében a kérdés megoldását azok hozzájárulása nélkül fogják megkísérteni, amennyiben a porta Oroszország, Németország és Franciaország sűrűgetésére döntő intézkedéseket tesz (?) Semm szükség sincs arra, hogy jelenleg Kelet-Rumélia ügye is a vitába vonassék; elég ha arról gondoskodnak, hogy Kelet-Rumélia feje Bulgáriának törvényes fejedelme legyen. A „Novosti” azt ajánlja, hogy Oroszország szövetséget kössön Franciaországgal anélkül azonban, hogy az orosz kívánalmaknak háború árán szerezzen érvényt.

Legújabb posta.

Ferdinánd fejedelem ünneplötése. Szóftárból jelentik 26-iki kelettel: Ferdinánd herceg születésnapja alkalmából ma fényes istentisztelet volt, melyet katonai szemle követett. A város lobogódiát ültött, este pedig kivilágítás volt. A vidékről számos üdvözlő távirat érkezett. A diszebednél Stambulov kormányelnök meleg hangon tartott pohárköszöntőt mondott a fejedelemre. Ferdinánd herceg köszönetet mondott az üdvözlőknek, kik együtt éreznek vele. Ha Bulgáriába jött, ez azért történt, hogy egy nemes nemzeti ügy érdekében működjék, mely elragadta. Azóta egészen e célra szentelte magát. „Törökdedjünk közösben e cél elérésére — végzé

— Mit tudom én.

— Lemondhatnál róla szíveskedés nélkül?

— Ezt nem mondtam.

— De ha szükség volna rá?

Katalin lesütö szemeit anyja égető tekintete előtt és nem felelt.

— Hallgass meg, — folytató a báróné leánya kezét megragadva, — hallgass meg Katalin, drága gyermekem! Nagy szerencsétlenreng fényegyet bennünk; nem te vagy az oka, sem György, ez a múlt rémes kísértete, ez a lelki furdalás, a bűnhődés!

— Anyám! — kiáltott fel Katalin, elrémülve a báróné túlszólóitól.

— Az imént levelet kaptam...

— És ki től?

— Egy embertől, ki nek még csak a neve is elrémít.

— Kicsoda ez ember?

— Kerveeny gróf!

E név hallatára Katalin komolyan és büszkén felegyenesedett.

— Kerveeny gróf? — ismétlé lassú, szilárd hangon és mit kívánhat ő a prátmeuri bárónétól?

— Egy esztelen, lehetetlen dolgot: a gróf kezdet kéri!

— Mit mondasz?

— Olvasd magad!

— Kezemet? Hisz az már oda van ígérve... György jegyese vagyok, szeretjük egymást, ugy-e felelt neki anyám, elmondta neki.

A báróné térdre borult Katalin előtt.

— Katalin, — mondá összetört hangon, — gróf eljön, fogadd szívesen; hogy e találkozását elérhesse, borzsoló emlékeket hozott fel, melyeket csak én ismerek. Beszélj fog veled, hallgass meg... és ha majd veled közölte a hatalmas okokat, melyekre támaszkodik kezed eléréseért, bármily legyen elhatározásod, alárendelem magam!

Katalin nem értette anyja szavait és mégis különös, babonás irtózat fogta el; bátorsága elhagyta, félt, nem merre anyját kérdőre vonni és arczát hirtelen magyarázhatlan pir borítá el.

Midőn később egyedül érezte magát, mégis remélt. Oly képtelenségnek tűnt fel előtte, hogy anyja féltelmű alaposan lehetnek és lehetetlenek az is, hogy a Kerveeny gróf kérelme komoly volna.

Továbbá nem volt-e György mellette? Nem volt-e férje, nem volt kardja őt megvédeni?

Katalin büszkén emel fel fejét.

(Folytatása következik.)

herceg szavait, — támogassanak önközmű hűségükkel és hazafiságukkal, dolgozunk vállatva és Isten segédelmével ezéle-hoz érünk. Eljön Bulgáriá!

Agasztó hírek a német trónörökösökről. Berlinből írják, hogy miután ott pár nap óta mindenki meglehetősen bizonyosnak tartotta, hogy a trónörökösök a tudóbántalom mutatkozott, Kuzmaul tanárnak ezt megczafázó vizsgálata pillanatnyi megkönnyebbülést okozott, megnyugtatóról azonban szó sem lehet, mert a trónörökösök állapota általában véve igen rossz és a beteg a legnagyobb testi gyöngeség mellett csak pillanatig érzi magát jól. E pillanatokra vonatkoznak ama sanremoi jelentések, melyekben a „kielégítő”, „jó” és „kitűnő” szavak előfordulnak. Orvosi részről ott állítják, hogy Kuzmaul nem tudóspezialista, hanem abban a betegségekben szakértő, melyet a trónörökösre vonatkozólag nyilvánosan ugyan nem, de már többször szóba hoztak.

Egy másik verzió szerint: San Remóból feleltébb agasztó hírek érkeznek. Kuzmaul tanár szintén komoly tartalmú távirati jelentést küldött a császárnak. Az orvosok közül csak Mackenzie táplál vérmes reményeket s új anatómiai vizsgálatot kíván.

Távirat.

Ghyecz halála, magyar román határrendezés.

Budapest, febr. 28. (Az „Aradi Közlöny” eredeti távirata.) Ghyecz Kálmán halála alkalmából a képviselőházban ma Péchy elnök meghalt szavakban emlékeztet meg Ghyecz elhunytáról, mire a ház elhatározta, hogy jegyzőkönyvileg megörökíti emléket és ravatalára koszort tétet. Ugyanily határozatot hozott a főrendiház, hol Vay gr. elnök bejelenté a gyászbeszédet. — A ház megkezdte a Romániával kötött határrendezési egyezmény tárgyalását György, Beóthy Akos, Orbán, Apponyi Albert gróf a javaslatellen nyilatkoztak, mert szerintük ellenkezik a magyar államisággal és kozjoggal. A miniszterelnök és Ivanka felszólalása után a tárgyalás folytatása holnapra halasztottat.

Vizsgálat a Csatár választása ellen.

Budapest, febr. 28. (Az „Aradi Közlöny” eredeti távirata.) A képviselőház hetedik ülésén a bizottsága elrendelte a vizsgálatot a Csatár Zsigmond békés-gyulai választás ügyében. A vizsgálattal Veszter Inre bizatott meg.

NAPTÁR.

Február 29. Kedd. Rom. cath. naptár: Leander. Prot. naptár: Leander. Görög orosz naptár (február 18) Paphilus. Nap kél 6 óra 47 perc. Nap nyugszik 5 óra 40 perc.

Az

„ARADI KOZLONY”

(Megjelen minden nap.)

Elfizetési feltételei.

Helyben házhoz hordva:

Egy évre 12 frt — kr
Fél évre 6 „ — „
Negyed évre 3 „ — „
Egy hóra 1 „ — „

Vidékre széküldve:

Egy évre 14 frt — kr
Fél évre 7 „ — „
Negyed évre 3 „ 50
Egy hóra 1 „ 20

Vidéki t. előfizetőinket kérjük, hogy az előfizetési díjakat mielőbb beküldeni szíveskedjenek, hogy a lap pontos expedicióját fennakadás nélkül teljesíthessük

„Aradi Közlöny”

kiaóhivatala.

HIREK.

Arad és Vidéke.

Márczius 15-dike Aradon. A sajtószabadság kivívásának ügyvédnek ifordulóját ünnepljük ez idén, s ez okból országértéle énlékebb a mozgalom a nap méltó megülsére. Az előjelekből ítélve Aradon is nagyobb szabású lesz az ünneplés, mint a korábbi években. Az ünneplést rendező bizottságot tegnap délutánra hivta össze Lukácsy Miklós elnök, ki erre a tisztségre a múlt évben mindenkorra megbízatást nyert. Ott voltak: Varjassy Árpád, Vizer Péter, Péterffy Antal, Print Lajos, Steiner Jakab, Rajkai József, Nagy Kálmán, Csóky Kálmán, Krecsányi Ignác, Kristyóry János, Avarffy Ferenc, Barabás Béla, M. Horváth Károly, E. Illés László, Hudy Árpád stb. A jegyzőkönyvet Kovács Vinceze vezette. Lukácsy Miklós elnök hivatkozással múlt évi megbízatására üdvözölte a megjelenteket, s eladta, hogy mihelyt a értesült arról, miszerint Pulszky Ferenc kereskedő ifjak társulatának megbízására márczius 14-diken Aradra jön, a bizottság jóváhagyásának reményében azonnal felkérte Pulszkyt, hogy tartas meg alkalommal az ünnepi beszédet. Pulszky, mint köztölt lelebből tudjuk, jelenlőleg valaszt, s a bizottság arról eljenzéssel vett tudomást, egyúttal elhatározván, hogy Pulszkyhoz köszöntő levelet intéz. Fogadtatására a bizottság tagjai valamennyien kifogának menni a pályaudvarba, s Lukácsy intézi hozzá az üdvözlő szavakat. Az ünne-

pélyre meg fognak hivatali a hatóságok, testület és egyletek. Barabás Béla indítványára a bizottság elmondotta, hogy ha az időjárás engedi, s Pulszky beleegyezik az ünneplés nem a város háza dísztermében, mely ilyen alkalomra csak csekély közönséget képes befogadni, hanem a város háza előtti tere szabad ég alatt fog megtartani. Az ünneplés sorrendjét illetőleg abban töltött megállapodás, hogy Lukácsy Miklós rövid megnyitót beszédet után a közreműködésre felkérőket dalegylet éneklje a Kolesoy-hymnust s azután Barabás Béla elsz valja Petőfi „Talpra magyar”-ját, a mire Pulszky Ferenc hunpei szónoklata következik s befejezésül a dalegylet a „Szózat”-ot éneklje. A délebb rendezendő banketta nézve a bizottság érintkezésbe lép a kereskedő ifjak társulatával, s e czélból Kristyóry János elnökele alatt Barabás Béla és Kovács Vincez. küldettek ki. Továbbá Kovács Vincez bizatott meg azzal, hogy az ifjuságok a rend fenntartására nagy bizottságot alakítson. A színházban a díszelőadás márczius 15-dikén este lesz s a jelenlőleg igazgató Pulszky és nejjének pabolyt ajánlott fel, mit a bizottság közönségtel vett tudomást. Az előadásra Pulszkyt a bizottság hívja meg. A polgárság fel fog kerétni, hogy márczius 14-ikén az ünneplés előestéjén az ablakokat világítsa ki, a hazakat lobogozza fel, s egyúttal a tüzeltőket felkérétek, hogy márczius 15-ikén reggel a városat riadóval járja be. Varjassy Árpád indítványára a bizottság még kimondotta, hogy óhajja a felöltöttek tanulóiúság részvételét az ünneplésen. s az ez irányban teendő lépésekre bizottságot küldött ki, melynek Varjassy Árpád elnökele alatt tagjai: Avarffy Ferenc, Péterffy Antal, Vizer Péter és Steiner Jakab. Végül az elnök megbízatást nyert, hogy a nagy bizottságot a szükséghez képest még az ünneplés előtt hívja össze.

Az aradi színház sorsa. Arad városi szünügyi bizottsága tegnap ismét foglalkozott az aradi színház bérbeadásának illetve most már Mosonyi Károly szünigazgató koncessziójának kérdésével.

Salacz Gyula polgármester előadta, hogy a magyar szünigazgató központi igazgatótanácsa hozzá egy átiratot intézett, melyben a színház bérbeadása ügyében figyelemzteti arra, hogy Mosonyi Károlyt, mit után szünigazgatói kellek kihiányzanak, de az egyes lettel szemben tartozásai vannak a koncessziót megvontva s ilyenre kitalása sincs. Ez átiratra a polgármester válaszolt, tudatva, hogy Mosonyival a szerződés már megkötötték és így a jóakaró figyelemztetés már késő volt. Felvette továbbá választás a kérdést, hogy mi fog történni, ha Mosonyi csakugyan nem kap koncessziót. A színház zárva maradna, mert a szerződés végleges felbontásig, a város más igazgatóval szóba sem állhat, s így az igazgatók valamint az összes színészek is máshova szerződhetnek el. Szomorú volna Arad városát kitenni azon kockázatnak, hogy innen a magyar színészet kiszorítottassék és éppen annak érdekében nagyon óhajtható, hogy a koncesszió megadását gátló körülmények elháríttassanak.

Ez átiratra február hó 10-ikén érkezett meg az igazgató tanács válasza, melyben tudatja, hogy a Mosonyival szemben felhangzott vádak folytán nincs azon helyzetben hogy a Mosonyi koncessziójának kiadását véleményezze és ezért a szünigazgató esetleg erő vesztéséért a felelősséget a városra hárítja.

A polgármester ennél fogva indítványozza, hogy Mosonyi szünigazgató fel, hogy a szünigazgató nyudjajalajának szemben fenálló tartozásait töle szesse és a koncessziót mielőbb megszerezni igyekezzék.

Institorisz Kálmán ehhez csak azt teszi hozzá, hogy Mosonyi záros határidő alatt szünigazgató fel. Több helyről hallotta, hogy Mosonyi kérvénye már meg is járta az igazgató tanácsot s ott azt elutasították. Az ilyen hírek okoznak azt, hogy a színészek nem is mernek hozzá szerződni. Több elsőrendű színész már hozzá is intézett kérdést. Hogy a dolog tisztázva legyen, azért szükséges a záros terminus.

Müller Károly szerint Mosonyi még eddig egyáltalán nem kért koncessziót és pedig azért, mert ha most adnák meg neki, akkor nyarón át is kellene szünigazgató tartania, neki pedig nyári állomás helye nem lévén, ez nagy költségekbe verné, a viszont a téli saison rovasára esnék. Egész bizonyos dolog az, hogy mihelyt tartozásait lefizeti, megkapja a koncessziót. De hogy az állhírek véget érjenek, indítványozza, hogy adjon ki Mosonyinak a szünigazgató bizottság egy végzést, melyben őt a koncesszió megszerzésére záros határidő alatt felhívja, s egyúttal kimondja hogy addig a jelenlegi okok miatt a színházat tőle el nem vonja.

Rozsnyay Mátyas meg van győződve arról, hogy Mosonyi nem kap már akkor elsőrendű színészeket.

Müller szerint az igazgatók nem fizetnek pontosan s így a színészek elszereződhetnek majd Mosonyihoz.

Fábián László főispán felszólalása után a bizottság elhatározta, hogy Mosonyit végzésileg felhívja, hogy majus 1-jéig a koncessziót elfogadja meg. Egyúttal kimondja, hogy őt ebbeli kérelmében támogatni fogja s addig a színházat elvonni nem fogja.

Tót gyermekek Aradon és vidékén. Már több ízben említettük lapunkban, hogy Arad tót gyermekek telepítésé iránt mozgalom indult meg városunkban. A mozgalomnak, mint előjelek mutatják, meg lesz a kívánt eredménye. — A kezdeményező az aradi iparosokban, a Kolesoy-egyesületben és a helybeli közpántánodák lelkes ifjuságában derék szövetségesekre találta. Az aradi iparosok már közel hatvan főt jegyeztek elő, a Kolesoy-egyesület választására pedig a borosabesi járás derék főszolgabírája, Paradosy Lajos és a megyei kir. tanfelügyelő által gyűjtött 540 forintot 100

forinttal megtöltötte, míg a helybeli közpántánodák lelkes ifjusága felkarolván az elhagyott árak sorsát, saját kezében gyűjtést indított, hogy az általuk már nem használt ruhamezőkkel a telepítendő árakat felruházza. A telepítés ügye Magyar-Pécskán is rokonszenves fogadtatásra talált. A község derék előjárósága és különösen a hazafis érzületéről és nemes emberbaráti szeretetéről általában ismert Papp Károly közgyám a hozzá intézett megkezdésre azzal felelt, hogy alig két nap leforgása alatt 8 főt jómódu földesgazdáknak, 12 főt pedig a pécskai iparosoknál elhelyezett. Legközelebb még kimerítőbb közleményt hozunk ezen közönségünk támogatását s jóakarátat valóban megérdemlő mozgalommal.

A királyi ajándéka. O császári és Apostoli királyi Pálsege, a ménes-egyokrosi ref. egyházközségnek, mekolapítkezési czélokra, száz frot méltóztatott magánpénztárából lelek. engedélyezni.

A Kolesoy-egyesület könyvtára. Az aradi „Kolesoy-egyesület” könyvtára márczius elejétől kezdve az egyesület tagjai részére nyitva áll. A könyvtár helyisége található Kolesoy-utca 3. sz. a. első emeleten. A könyvtárnok az egyesület helyiségében található kedden és szombaton délutáni 3—4 és pénteken délelőtt 11—12 óra között. — Az előkéség.

A magyarádi és ménesi börtömlők szövetkezése hétfőn tartotta első rendes közgyűlést, melyről a részletes tudósítást csak holnap közölhetünk. Itt említhetjük meg, hogy az első évi nyereséget 3569 frt 15 kr-ra rug s egy részjegyre 200 frt osztalék jut.

A kormány és az aradi marhatüdővész. A földmívelés-, ipar- és kereskedelemügyi miniszter 10172. szám alatt egy rendeletet intézett Arad város közönségéhez, melyben mindazon óvintézkedéseket, melyet a Neumann-féle szeszgyártelepen fellépett marhatüdővészszel szemben a halóságis közegek és orvosok valamint a bizottságis tettek, jóváhagyja. Azt azonban határozottan eltiltja, hogy a telep marháinak szállítottassanak, akár máshova is szállíttassanak, ezzel természetesen hatályát veszítette a miniszter korábbi 2225 sz. a. kelt távirati engedélye, mely a szállítást akkor megengedte. Csakis az Aradi vágóhídhöz szabad a marhat szállítani és oda is csak szigorú rendőri felügyelet alatt. Egyúttal kívánja a miniszteri rendelet azt is, hogy a marhavészbizottság és címét lettegye, mert e ezimel csakis a keleti marhavész dübögése esetében szerepelhetne, hanem az 1859-ben kiadott nemű rendelethez képest a járványbizottság nevét vegye fel. E rendelet természetesen csak még jobban megnyugtathatja városunk közönségét, valamint a vidéki marhatenyésztőket is és másrészt a közvéleménnyel karöltve leginkább elégtételt szolgálhat mindama városi közegeknek kik — valószínűleg félreértésből — mulasztással vádolva lettek.

A szünügyi bizottság ülése. Arad városi szünügyi bizottsága tegnap délután fél 5 órakor tartotta meg ülését a város háza tanácstermében. Fábrián László főispán elnökele alatt jelen voltak Salacz Gyula polgármester, Institorisz Kálmán főjegyző, Parecz István, Urbányi János, Müller Károly, Szalay Antal, Kovács Gábor, Múlek Lajos dr., Rozsnyay Mátyas, Schuster Illés, és Varjassy Lajos. A bizottság mindenek előtt folyó ügyekkel foglalkozott. Tudomásul vette, hogy a közgyűlés a színház peres kérdésének elbírálására hivatott bíróságba Péterffy Antal, Schöpke Ede dr., Varjassy József és Tarján Vilmosat választotta be. Kulinyinak 30 frt segély szavatolt meg. Salacz polgármester jelenti, hogy Krecsányi igazgató a színház alapra szóló 5 százalékos már beszállította. Krecsányi Ignác kérvényt intéz a közgyűléshez, hogy a másik 5 frt napibér. is elengedtessek neki január 1-től kezdve Rozsnyay Mátyas teljesíteni ajánlja e kérvényt azzal, hogy az már a tanácsához is partoló véleményrel télessék át. Salacz polgármester kijelenti, hogy Krecsányi a színház felszerelési alap javára adott előadás jövedelmeként 200 frtot adott át. Institorisz Kálmán is partolja e kérvényt. A polgármester által említett előadás annyit sem jövedelmezett, hogy az igazgató a napi kiadásait fedezhette volna, és in ő mégis 200 frtot adott ezélla. Ezen felszólalások után a bizottság egyhangulag elhatározta, hogy a kérvényt a tanácsból partólólag teszi át. Ezután áttért a Mosonyi koncessziójának kérdésére, melyről lapunk más helyén emlékeztünk meg.

Két tanczeztély lesz ma este mindkettő iránt megérdemelt nagy érdeklődés mutatkozik a közönség körében. Az egyik az arad-osanádi vasutak tisztviselői karának táncmulatsága az iparosház termében. A fiatal vasutasok egy pompás és fesztelenségben kedélyes estét fognak nyújtani a közönségnek, mely bizonyára nagy számban tesz eleget a szaranyas kerék lovagjai meghívásának. — A másik estély hangversenyyel és műkedvelő előadással egybekötve a városi tiszti karnó termében meg végző. Az a kitűnő karnó, melyhez e mulatságok ideén is méltóknak bizonyultak, feleslegessé tesz minden ajánlatát.

A városi kereszt-egylet városi választására ma délután 4 órakor Fábrián László főispán lakásán nést tart, hogy az előadások rendezésére hivatott bizottság megválassza.

Agrádások a megyében. A Körös folyók vidékéről áradást jelentenek s ez, mint az alsópáni hivatalhoz tegnap befolyt jelentésekéből kitetszik, a Fekete-Körös folyónál már is veszályes jellegűt öltött. A beállott hó- és jégolvadás kö-

vetkezében ugyanis a Fekete-Körös vízjárás rohamosan emelkedett s a jégábrákat nagy tömegben és oly erővel hordja magával, hogy a talpisi Körös-hídnél a járomzölöpök egy része a vízen uszó jégörmek által összetörtetett. Ennek következtében a hidon való közlekedés ideiglenesen be is szüntetőtt. Ujabb jégtorló-dástól a vadászai hídnál lehet még tartani, miután a hidat a Körösszabályozás előtt épílték, sem magassága, sem egyéb méretei a Körösszabályozás által igényelt vízfolyási követelményeknek nem felelnek meg. E hidat az említett hiányok miatt már előbb is kifogás tárgyát képezte. s megszüntetése is célozatos, a felmerült jégtorló-dási veszély folytán pedig egyáltalán tarthatatlanná vált. A megye aispánja ez okból távirati úton elrendelte, hogy a torló-dások elhárítása végett a hidat azonnal elbontassák. — A Körösök egyéb vidékén eddigdelig veszély nem fenyeget, miúgyazonáltal a kellő óvintézkedések minden irányban megtették s a védgátak védelmezésére a szükséges közér az egész vonalon készülttségben áll, ugyszintén a szükséges árvédelmi anyagok és eszközök is előállították; s úgy a hatósági közegek, mint a szabályozási társulat és folyammérnöki hivatal műszaki közegei is a vízjárás viszonyokat állandó és éber figyelemmel kísérik.

— A sorozás Aradon, mint már jelezttük is holnap veszi kezdetét a városbírói Inceptorisz Kálmán főjegyző polgári elnöke alatt. Első nap a felsőlamlások intézetnek el mind a három korosztályból, — a negyedik tudvaleg nem hivatótt be — s azután veszi kezdetét az ujjonczállítás.

— Arad megye takarékpénztára az árvaházalap javára 50 frtot adományozott az polgármesteri hivatalnál, miert is a Salacz Gyula polgármester az intézetnek egy átiratban köszönetet szavazott.

— „Nyugodtan és előkelően.” Egy szép asszonyról, akit igen keményszívű és erőlyes hölgynek híresztelték el szomszédaival és ő maga nemrég szenvedélyesen beleeszeretett a zenébe, szól a krónika. Igaz, hogy a zongoramester is csinos legény, aki nagyon alkalmas arra, hogy egy bölgy kezemeny szívségét kipróbálja. Mivel a zene nagyon meppuhítja a szívet, B. asszony is csakhamar érezte, hogy az övé ellágyul. Tegnap a mester minden előkészület nélkül szép tanítványa lábához vetette magát: ez lehajolt, hogy a térdét felemelje s ez alkalommal egészen „feleletlenül” táakoztak ajkaik. E pillanatban kinyit az ajtó és belépett — a férj. A zenemester elszápadt, mert már hallani vélte, mint durran a revolver, mely tudvaleg rendszeren szerepel az ily alkalmakkor: **felelem az ember nem volt aszpos.** A férj gyors mosolylyal fordult neje felé: „De kedves Amelia, hogy lehetél annyira megmondolatan, hogy be se zárd az ajtó? Hátha most véletlenül idegen lépett volna be, he?” — Csak nyugodtan és előkelően!

— A „Kölcsey-Egyesület” hétfői választmányi ülésén, melyről rövid tudósítást már közöltünk, szóba jött a beregme gyai közművelődési egyesület körlevéledek kapcsán a közművelődési egyesületek közötti szövetség is. Ennek a kérdésnek tárgyalása, hogy az egyesületek ügyei milyterjedelemben lennének tárgyalhatók az egyesület kiadványaiban, az említett bizottsághoz utasították. A választmány elvben elfogadta, hogy hajlandó a kezdeményezést kezébe venni s ha a szükség kívánja, esetleg ily értesítőt az egyesületek hozzájárulásával az Evkönyvtől függetlenül is megindítani. — Varjassay Árpád indítványára és kérelmére a vál. 100 frtot szavazott meg a treueseni árak idezállítási költségeire. — A titkár megbízott, hogy készítsen részletes javaslatot az általa indítványozott műkiállításra vonatkozólag. Ezenkívül több fontos, az egyesületet közelebbről érintő tárgy forogott szóban, melyek egy végrehajtó bizottságra bízottak.

— Siketnégyermek életveszélyben. Tegnap délután a szabadság-terén járó-kelő emberek egy izgalmas jelenet szemtanu voltak. Ilencz Ferencz újarúdi kocsihajtót kereszttel kocsijával a szabadság-terén s észrevette, hogy egy 12—13 éves leánygyermek halad a kocsi előtt a legnagyobb nyugalommal. Kétszer, háromszor is utána kiáltott, hogy térjen ki a kocsi előtt, de a gyermek még csak hátra sem fordult. A kocsi pedig rohogott előre s az utcán állók borzadva vették észre, hogy a leányka a lovak közé kerül. Már a kocsi nem lehetett visszatartani s a leányka elbukva a lovak alá került. Ekkor hirtelen megállították a kocsit s kiszabadították a remegő gyermeket, ki azonban szólni nem tudott. Ekkor derült ki az, hogy a leányka siketnéma volt. Ezért nem hallotta a kocsi figyelmeltetését, de a kocsi zörgését sem. A kocsist felidéztek a városbázára.

— Eljegyzés. Arad városának ritka szépségű, kedves leányát szakította el ismét Hymen mitőlünk Masirievits Jelka kisasszonyt jegyezte el Lencz Ferencz budapesti nagykereskedő. Az ismerősök nagy számának szerencsés kíváncsiságát okozták a mienként is.

— Farkas-történet. A farkas kalandok rémes ideje a hó olvadással kezd már vége felé járni, sietünk tehát a legújabb „farkas-kalanda” feljegyzésével. A karabukai puszta, mely Földvár mellett fekszik, oly különös farkast találtak, hogy ritkítja a páriát. Először is: az árokban fektűt és nem szolgált egy szót sem. Nem is szolgált, mert nem volt eleve. Másodszor: nem volt farkas. Szóval nem farkas volt. Harmad-

szó: mikor felbontozták, ruhadarabokat találtak a beleiben. Hogy ki lötte agyon, az nem tudatik, valamint az sem, hogy kit evett meg a farkas. A beleiben talált ruhák között általában egy ezüstgombos spencer-dolmány, két frakk, két Jäger- és három gomblyuk nélküli ing, egy bazilika-sorsjegy, egy utazótáska és négy kauszokálér találtak. A farkast feltalálójával együtt kitűtve a nemzet arzenalumból akarják beküldeni.

— Vig asztaloslegény bandukolt régig az elhunyt Fabian-utczán. Jó kedve éppen arányban állott avval a bormenyással, melyet elfogyasztani jónak látott s ö abbeli állapotáról tanúságot akarván adni másoknak is, az egyik ház ablakait sorra bontotta Mikor az őrijárat, mely a csörömpölést meghallotta, közelgőn láta, megfutt, de elesipték s bevitték a városbázára, hol méltó büntetésben részesült.

— Eljegyzés. Szondi György dr., Temes megye szép tehetségtű fiatal aljegyzője eljegyezte Aradon Kovács Etika kisasszonyt. Kovács János törvényszéki bíró szép és kedves leányát. Sok boldogságot.

— Koszorú helyett. Az elhunyt ifj Klein Mór ravatalára szánt koszorú helyett az árvaházalap javára a következő adományok folytak be. Blusa Samu 4 frtot, Ungár Armin 5 frtot, a Klein család 25 frtot, özv. Singer Sámuelné 5 frtot és Glöck Károly 10 forintot adtak ez alkalomból.

— x. — A félelem folyton üldözte. A görög mythologia Orestről azt beszéli, hogy a furiák szüntelenül üldözték, mert anyját megölte. Nagyon gyakran előfordul azonban, hogy az idegek beteges állapot által annyira izgattatnak, hogy a szenvedőn leirhatatlan idegesség vesz erőt, mely folyton gyöttri. Az ilyen idegességre vonatkozólag Lubadel képményprömoster Seifersdorfból (Szilézia) következőket írja: „Fogadja hálás köszönetemet! Betegségem nyomasztó fájdalommal, lázrohammal és szédüléssel kezdődött. Folyton félelem üldöztött. Az orvos csillapító porokot írt, de ekkor szülődés ért. Olvastam az ön kitűnő gyógyszeréről és betegségi szymptomámat a máj és vesebajoknál találtam felsorolva. Lábamait oly erős görcs gyötörte, hogy se állni, se fektüdni nem tudtam. Testem megdagadt, lábaim és kezeim jéghidegk voltak. Már az első üveg elfogyasztása után fájdalmaim csillapultak és most teljesen kiépültem W r n r er kurája által.” — Ara 2 frt 90 kr. Raktár Aradon: Rozsnyay Mátyas és Földes Kelemen gyógyszerészárában. Főraktár: Binborn Apotheka Prága.

HAZÁNK és a FŐVÁROS.

— Kossuth fia. Rómából távirják: Crispi miniszterelnök azt indítványozta a kamarában, hogy Kossuth Lajos Olaszországban született fiának, Kossuth Lajos Tivadar mérnöknek, az olasz állampolgári jog adományoztassék. — Így jelentik ezt Rómából, de ez az állítás téves. Kossuth Lajos mindkét fia magyar földön született; Lajos Tivadar — az ifjabb a két testvér közül — 1844-ben.

NAGYVILÁG.

— Mit egy királyi élet? Az a hír, hogy Ferdinánd fejedelem a Phoenix biztosító társaságnál életét biztosítani akarta és a társaság az ajánlatot visszautasította, annyiban nem felel meg a valószínűség, hogy nem Ferdinánd fejedelem, hanem Milan király akarta magát két millióra biztosítani. Ez ajánlatot nem a Phoenix utasította vissza, hanem minthogy ily esetekben a társulatok visszabiztosítást használnak, a többség hozott határozatot oly értelemben, hogy a kombinációba nem mehet bele, minthogy koronás fő biztosításának a kockázat igen nagy. Hasonlóképp határoztak angol pénzintézetek is Milan király ajánlatára.

Színház.

— február 28.

— A népszínház Aradon. A mai színdarab bizottsági ülésen felolvastottat a budapesti népszínház a személynézetének egy kérvénye, melyben jelezték azt, hogy a nyári szünet idejében az ország több városában és így Aradon is néhány előadást szeretnének tartani, kérdik, vajjon a tanács hajlandó volna-e nekik a színházat átengedni s őket némi anyagi kedvezményekben is részesíteni. Salacz polgármester és Rozsnyay Mátyas teljesíték a kérelmet. Müller Károly, Mülek Lajos és Inceptorisz Kálmán ellenben azt vitatták, hogy a népszínház személyzete itt bizonyára új darabokat adna elő és ez lényegesen hátrányára volna a jövő szezon direktorának, s ezért a jelen színdarab viszonyok között a kérelmet megtagadni javasolják. A bizottság ily értelemben határozott.

— Mi részünkről abban a nézetben vagyunk, hogy a bizottság ebben a tekintetben kissé hirtelen ítélt, s ez az ítélet nagyon hidegen hangzik egy részről, más részről az aradi közönség nagy zömét olyan élvezettől fosztja meg, a minőre hosszú időre nem nyílik kilátása.

— Hidegen hangzik ez az ítélet azért, mert a népszínház tagjai, a nevezett intézet nyári szünetje alatt, egyetlen egy krajczár fizetést sem kapnak s így az előkelő társulat csupán befutartásból veszi kezébe a vándorbotot. Ebben az esetben tehát nagyon ridog és méltánytalan dolog előttük kaput zárnunk Aradon.

— A népszínház nyári szünetén a társulatnak olyan primadonnái lesznek, mint: Blahán és Hegyi Aranka. Mellettük van a népszínház személyzetének színe-java.

— Mikor láthatja őket együtt Aradon a közönség? Talán soha!

— Ha egy hétig, vagy egy szezon alatt akarnának játszani, értenők az aggodalmakat. De egy pár napra, a holt-szezon borzástó unalmában fosztani meg ilyen pártlan élvezettől a közönséget, ezt nem értjük, hogy mire való?

Mindenesetre jó volna ezen változtatni, nehogy a fővárosban Aradot szűkebb körrel vadolják és nehogy a mi közönségünk ok nélkül lassan magát megrovídjátve.

Érdemes ezt meggondolni.

TÖRVÉNYSZÉKI CSARNOK.

— Bűnügyi tárgyalások. Az aradi kir. törvényszéknel március első felében következő bűnügyek kerültek tárgyalásra: Március 1. Mosonyi Ambrus és társa csalló bűntette. Drocán Vasília és társai személyes szabadság megsértése. Szabó László szándékos emberölés kísérlete. Panti Sándorlopás bűntette. Március 3. Schön Adam és társa, sulyos testi sértés Tunner Ottó sikkasztási bűntette. Grosz Manó sikkasztási vétsége. — Március 6. Szabó Juon lopás és orgazdaság. Szegefi Lajos és társai lopás orgazdaság. Szvet Pauliine ingatlan vagyon rongálása. Kure János és társai közkirathamifitas. — Március 8. István Mikolaj és társai lopás bűntette. Kovács Linguzár Mária lopás. Bragyan Juon és társai lopás és hatóság elleni erőszak bűntette. — Március 10. Szvert Adam és társai lopás bűntette. Bulea Pével és társai lopás bűntette. — Március 13. Prorok Czirill sikkasztási vétsége. Csipai István testi sértés és becstelenséget Párkas Zsigmond sikkasztási bűntette. — Március 15. Hants Juon és társai lopás és sikkasztási bűntette. Moskovitz Jakab sulyos testi sértés. Ankatjev Anti lopás vétségeinek kísérlete.

REGÉNY-CSARNOK.

Szerelmes Mefistó.

— Regény egy kötetben. —
Írta: **Sólyom Andor**
VII. (14. Folyt.)

Miklós jól tudta hogy Sándor e nevet fogja említeni. El nem tagadhatta maga előtt, hogy szíve megdobbant e név hallatára Mégis mosolyogva válaszolt.

— Gyermek vagy te fiam!
— És én ismétlem hogy te Jankát szereted. Vagy azt hiszed, hogy kikerülte figyelmemet az a nálad szokatlan melegség, mely szavaidból kiérkező, midőn Jankával vagy Jankáról beszélsz. azt hiszed-e hogy a hirtelen támadt érzés minden tárgyalás mellett is áruoló szóra vagy tekintetre nem talál! Te szeretsz, és ezt nem tagadhatod.

— Ugy beszélés fiu, mintha féltékeny volnál.

— Persze... De hagyjuk abba a dolgot; áltózz és jöjj a kedvemért a Buzzerbe.

— De hát vajjon ott van-e Irén?
Sándor elszápadt. Eszébe jutott a mult-kori est midőn a mardosó gyanut nem tudta megnyugtani, s midőn nem találta Irént sehol. Miklós észrevette ezt, s visszasmélekezett arra, hogy akkor ő e felett gunyolódott, mert csak haza érkezve tudta meg azt, hogy Irén az éjt kórházban fejt.

Hoszszaan nézett Sándorra.

— Es te igazán szereted azt a leányt.

— Szeretem... és szeretni fogom még bűnében is...
— Bűnében?

Sándor erre a kérdésre várt Többször jött ajkára a szó, hogy azok után a bizonyosságok után kérdőszókdjék miket Miklós említett, de félt a választól és ezért halasztá a kérdést mig most Miklós vezette rá.

— Hisz azt mondtad, hogy te ösmered-e bűnököt... hogy neked vannak bizonyosságaid...
— Sándor, ledér leányok közé nem megy a romlatlan lelkű nő, hanem
— Nos, beszélj kérék...
— A mi a multkori estét illeti, én tudom hol volt Irén...
— Miklós, mit jelentesz ez...
— Itt volt a kórházban...
— Örültél teszesz...
Sándor ekkor már hevülő arcczal és az indulattól remegő hangon beszélt.

— Igen itt volt és azért jött, hogy veled beszéljen, de ezt én nem engedtem meg...
— És te minderről mostanáig hallgatál előttem és hagytad hogy a kétség ki-nozzon tovább is. És nem engedted, hogy velem beszélhessem! Hát nem láttad Iréne, hogy nem közönséges nő... Szegény leány, eljött értem, a ki úgy megbántottam érdemtelennül igaztalanul! De hova ment innen?
— Nem tudom.
— Jöjj siecs... még ma látnom kell itt, hogy bocsánatát esdjem és mindez tette hozzá szemrehányó hangon — miattad...
Miklós nem felelt egy darabig. Már az utcán voltak, midőn megállította Sándort.

— Igazat akarok neked mondani, nekem bizonyosságaim nincsenek, de ismétlem, e nő nem érdemelheti meg, hogy szeresd... szerencsétlenül teszed magad...
— Ezt azért mondd, mert nem ösmered...
Sietve haladtak tova. Egy gázlámpához értek, éppen midőn Irén társnőjével és annak kísérőjével egész közelökre érkezett.

A lámpa világánál rögtön ki lehetett venni, hogy többen vannak a szemközti övök.

— Nini, éjjeli pillék. — mondá Miklós.
— De fedeztet alatt!
— Te, nem Irén az?
Ezalatt a nők már egész közelökre jöttek és Sándor megtárorodva döbönt hátra, midőn az egyik nőben csakugyan Irént ösmerte fel. Irtozatos nyilalást érzett szívében és szüksége volt rá, hogy Miklós karjára támaszkodjon.

— Hát mégis...
Ebben a két szóban benne volt a

megbánás a felett, hogy ő magát tudta vadolni a nőért. Most már nem kétség volt az, a mi lelkét elfogá, de a sulyos vád, mely bizonyosságra lelt. Miklósnak igaza volt. Midőn látta, hogy Irén daczóra annak, hogy felösmerte őt, szólanul megy el mellette, már nem a tisztá fájdalom volt a mit érezett, de a kitoró harag vad indulata, mely nyugodni nem hagyta.

Oda rohant a nőkhöz s megfogta Irén karját. Már nem tudott magán uralkodni s Miklós félve nézte a kifejlődő jelenetet.

— Hát ki a hazug? kiáltá szikrázó szemekkel.

Irén nyugodtan nézett Sándorra. Még élénken élt lelkében ama perecz emléke, midőn a kórházi szoba ablakából minden el-türt szenvedés után még azt kellett látnia, hogy Sándor, mintha közöttek mi sem történt volna, enyeelve, jókedvvel beszélget egy másik nővel.

— Te még mersz hozzám beszélni?
— kérde őly hangon, mely közel volt a síráshoz.

Sándor ellökte magát a leány kezét.

— Igaz, nem én vagyok a soron.

— Uram — szólt Irén a mellette álló fiatal emberhez, ki eddig szólanul nézte a jelenetet, — védjen meg ez embertől.

— Hisz ez utonállás — kiáltá ez.

— Ön hallgasson — kiáltá Sándor, ki már erő nélkül, tehetetlenül engedte magát tovaragadtatni indulata által.

— Nevét uram!
— Radnay Sándor vagyok. Te pedig — folytatá Irénhez fordulva, még ma mulasdi ki magad evvel az urral, mert holnap én mulatok vele... Adieu! Jöjj Miklós.

Es ezzel mentek tovább.

Irén alig várta, hogy haza érjen. Sirva borult ágyára. Mindig csak gyanúsítással kell találkoznia és az igazat elhinni nem akarja senki sem.

Sándor szólanul engedte, hogy Miklós baza kisérje.

Bevánszorgott szobájába. Miklós mintegy vigasztaló hangon mondá...
— Sándor, nem érdemes ez a leány erre...
— Eh... kiáltá ez — a haldoklók is hazudnak!
VII.
Tűnő árnyak.

Alom nélküli gyötrelmes éjszaka volt ez Sándorra és Irénre egyaránt. Sándor a régmúlt idők édes emlékeire gondolva kétszeres fájdalom érzett. Mennyei hitt, milyen törhetetlenül bizott Irén hü szerelmében és milyen kegyetlen erővel hatott reá a csalódás. Es a mint a sötét árnyak egymásután vonultak képelete elé, elzárták az utat a megvilágító sugar elől. Pedig mennyire szeretett volna most kételkedni és milyen jól esett volna lelkének, ha önmagát meghazudtolhatta volna. Szászoris hallgatást parancsolt volna szívének, hogy hallgathasson a gondolkodó ész tanácsára, mely talán megnyugtathatja azt a lazaságra vihart, mely lelkében dul. Már a hajnal sugara derengett be szobája ablakán midőn ő még mindig tépelődött önmagával Es aztán az elmúlt éj kínos jelenetét gondolt és arra, hogy egy ismeretlen férfinál összevisszólakozott. De ismeretlen e? Es nem eléggé ismerie, ha tudja, hogy ő miatta csalta meg Irén. Akárki is, gyűlöli őt és e gyűlölet erőssé fogja tenni, ha vele szemben kell állania.

Kora reggel volt még midőn Miklós belépett hozzá.

— Nos Sándor, ugy látom nem sokat aludtál.

— Nem.

— Hát tudod hogy te tegnap megint nagy bolondot követélt el?
— Miért!
— Te tegnap estig biztál Irénben s midőn őt megláttad, minden kérdés nélkül megtámadtad.

— Egy idegen emberrel volt.

(Folytatása következik.)

Szerkesztői üzenet.

— Izora. (Budapest.) Öszintén gratulálunk az utóbbi kiadómérnök és köszönjük! A lapra nézve már intőzkedünk.

— Szamosújvár. (M. B.) Innen rendszeren ment a lap, s a baj a postán lahadt. A hiányzó számokat postára tettük.

— Új előfűt. (Arad.) Az „Aradi Közlöny” újonnan megkezdett regénye. Pierre Zaccone-tól van.

Közgazdaság.

Vegyes közlemények.

— A pozsonyi marhavásár. Pozsony-ból jelentik hétfői kellellet, hogy az ottani marhavásárt ideiglenesen még egy hónapig fentartják s fenállását erre az időre biztosítják.

— Gabonázlet. (Budapest, febr. — márcz. 27.) Buzát m jól kínáltak, a kereslet korlátolt volt, lanyha irányzat mellett mintegy 15 000 mmásza kelt el, 5 krral olcsóbb árakon.

Egy éb gazonban a nemekben esékely forgalom, változatlan árakon.

Eladtott:

Buza: Tiszavidéki 200 mm. 81 k. 7 frt 35 kr. 300 mm. 80 k. 7 frt 35 kr. 100 mm. 79 k. 7 frt 35 kr. 100 mm. 81 k. 7 frt 35 kr. 42 fél kr. 10 mm. 80 k. 7 frt 30 kr. 100 mm. 80 k. 7 frt 37 és fél kr. 400 mm. 80 k. 7 frt 30 mm. 80 k. 100 mm. 2 és fél kr. 400 mm. 80 k. 7 frt 20 kr. 400 mm. 80 k. 7 frt 35 kr. 100 métermássa 80 k. 7 frt 35 kr. 200 mm. 80 k. 3 frt 32 és fél kr. 200 mm. 7 frt 32 és fél kr. 400 mm. 79 k. 7 frt 30 kr. 200 mm. 79 k. 7 frt 40 kr. 100 mm. 79 k. 7 frt 25 kr. 300 mm. 76 k. 7 frt 100 mm. 78 k. 7 frt 15 kr.

Pest megyei 200 mm. 81 k. 7 frt 70 krajczár, 100 mm. 79 k. 7 frt 30 kr. 307 mm. 78 k. 7 frt 25 kr. 100 mm. 78 k. 7

frt 10 kr. 100 mm. 77 k. 7 forint 15 krajczár.

Bácskai: 200 mm. 80 k. 7 frt 35 k. 10 mm. 79 k. 7 frt 25 kr. 100 mm. 79 k. 7 frt 25 és fél kr. 100 mm. 79 krajczár, 7 frt 20 krajczár 100 mm. 78 k. 7 frt 30 krajczár, 1800 mm. 77 k. 7 frt 22 és fél krajczár.

Bánáti 2400 mm. 79 k. 7 frt 25 krajczár.

Felső-tiszai 200 mm. 81 krajczár, 7 frt 30 kr. 500 mm. 79 kr. 7 frt 20 kr. 700 mm. 79 k. 7 frt 22 kr. 100 mm. 79 kr. 7 frt 25 kr.

Északmagyarországi 100 mm. 82 k. 7 frt 30 kr.

Árpa 100 mm. 5 frt 46 kr. 100 mm. 5 frt 60 kr. 100 mm. 5 frt 75 kr. 600 mm. 6 frt 65 kr.

Rozs 100 mm. 5 frt 65 kr. 100 mm. 5 frt 70 kr.

Zab 100 mm. 5 frt 35 kr. 200 mm. 5 frt 55 kr.

Határidőzlet. A határidőzletben az irányzat mérsékelt forgalom mellett lanyha volt.

Határidők jegyzése déli 12 óraker:

Buza tavaszra 7.03—7.04 frton, buza őszre 7.54—7.55 frton, tengeri május—júniusra 6.06—6.08 frton, zab tavaszra 5.39—5.40 forintot.

Köttetett:

Buza tavaszra 7.04—7.05—7.02—7.05 frton, buza őszre 7.56—7.53 frton, tengeri május—júniusra 6.06—6.08 forintot, zab tavaszra 5.68—5.69 forintot.

Hivatalos jegyzések:

Szokványbuza tavaszra 7.03—7.05 forintot, őszre 7.54—7.55 forintot. Tengeri 1888. május—júniusra 6.06—6.08 forintot. Zab tavaszra 5.35—5.36 forintot, őszre — forintot.

— Szesz-üzlet. —
(Február 28.)

(B.) Készaru nagyban 26.50, kicsinyben 27, hordó nélkül per 100 lit.

— Budapesti gabonátözsede. —
(Február 28.)

10,000 mm. jött forgalomba és változtatlan áron adatott el. Buza tavaszra 7.02—7.04, zab tavaszát 6.36—6.38, kukorica tavaszra 6.07—6.09 káposzta repeze 10.50—10.60, buza őszre 7.53—7.70.

Hivatalos árfolyam.

budapesti áru- és érték tözsden 1888. évi február hó 28-án.

Magyar aranyáradek 4. sz.	96.60
magyar papíráradek 5.	83.
magyar vasuti kölcsön	148.50
magyar keleti vasuti államkötvény 1 kib.	94.
magyar keleti vasuti államkötvény 2 kib.	123.50
magyar keleti vasuti államkötvény 3 kib.	109.50
magyar földrebermentési kötvény	104.
magyar földrebermentési köv. záradék	103.75
Temes-bánfi földrebermentési kötvény	103.25
Temes-bánfi földrebermentési köv. zár.	103.25
Erdélyi földrebermentési kötvény	103.75
Horvát-szlavon földrebermentési kötvény	103.75
Nagy-aradézszerárlási kötvény	9.75
Magyar nyromény-sorsjegy-közlés	119.
Tiszaszabályozási és stezégi sorsjegy	123
Osztrák járadék papírban	77.50
Osztrák járadék ezarban	108.
Osztrák járadék aranyban	78.75
1880-iki osztrák államsorsjegy	193.
Osztrák-magyar bankrészevény	85.
Magyar hitelbankrészevény	269.50
Osztrák hitelintézati részevény	269.50
Cs. és kir. arany	5.92
20 frankos arany (Napoleon'd'or)	13.02
Német birodalmi márka	62.41
London	128.55
20 markos arany	12.29

IDEGENEK NÉVSORA.

(Február 28.)

Fehérkereszt-azálló. Orduy G., Bpest, Gottfried E., Adler E., keresk., Bécs. Kohn J., keresköb, Budapest.

Tücherer-szálló. György Gyula, birt., Königs-hof, Homen Mátyas, ispan, Fibis.

Nádor-szálló. Stioh J. birt., Borosabcs, Nusz-baum Adolf, birt., Kunagota. Négal Vilmo., birt., Vinga. Török Árpád, közigyező, Szekulek. Rajla Zs., közigyező, Lippa.

Aranykúcs-szálló. Piek Fülöp, keresk., Arad. Bakovie Gy., lelkesz, Hernyák.

A helybeli jótékony nőegylet javára.

Magyar Színészet Aradvárosi színház

Folyó sz. 146 24. bérletszánot

Szerda, 1888. február 29-én:

A cornevillei harangok.

Operette 3 felvonásban.

Holnap, csütörtökön, bérletfolyamban:

Tricoche és Cacolet.

Böhszát 5 felvonásban.

Felelős szerkesztő:

HINDY ÁRPÁD.

NYILTTÉR.)

Köszönetnyilvánítás.

Mindazoknak, kik szeretetű ferjem, vonatkozólag édes atyánk ifj. Klein Mór ur elhunytá fölött öszinte részvétű nyilvánítása által fájdalmukat enyhíteniiparkodtak, ezennel legbensőbb halánkat nyilvánítjuk.

Ifj. Klein M. ösvgye és családja.

*) E rovatt alatt közöltékért nem vállal felelősséget a Szerk

Vasúti értékpapír-füzetek kiadása.

F. é. március hó 1-jétől kezdve az alantabb felsorolt vasutakon menetjegyek váltására jogosító értékpapírokat tartalmazó értékpapír-füzetek fognak következni. Az értékpapír-füzetek kiadásai:

1. Az értékpapír-füzetek annyi 1 frtos, 50 kros és 10 kros jegyekből összeállított könyvecskét képez, hogy annak cseréért 65 frtnak megfelel. Ily füzet ára azonban csak 50 frt.

2. Ezen értékpapír-füzetek a részes vasutak jelentékenyebb állomásain, valamint a magyar kir. államas vasutak budapesti és vidéki városi irodáiban kaphatók, de az emittet vasutak bármely állomásán is megrendelhetők.

Vidéki megrendelések — azon személy nevének és foglalkozásának közlése mellett, ki részére a jegy kívánatik, — levél útján is történhetnek, ez esetben azonban az értékpapír-füzet árán kívül a jegynek ajánlva történő megküldésért járó 20 krnyi postadíj is csatolandó.

3. Az értékpapír-füzetek névre állítatnak ki, fénykép azonban nem követeltetik.

4. A füzetekben foglalt értékpapírok alapján az alant felsorolt vasutak összes vonalaira és pedig a keleti expresszvonat kivételével, bármely személyszállító vonatra, tehát gyorsvonatra is, és bármely kocsiosztályra s egy utra szóló rendes áru polgári menetjegyek válthatók, kivéve a magyar északkeleti vasút helyi forgalmu vegyes- és omnibuszonatu III. oszt. jegyeit, amelyek helyett azonban ugyanazon osztályu személyvonatu jegyek válthatók.

A magy. kir. államas vasutak Budapest sz. p. u. állomásáról, valamint központi hálózatának Budapest mellett tekvő jelentékenyebb állomásairól értékpapírok alapján Bruckon át bécsbe szóló közvetlen jegyek is válthatók.

Bécsből, valamint a bécs-brucki vonal állomásairól — hol ezen értékpapírokkal menetjegyek nem válthatók, a bruck-budapesti vonal állomásaira utazók figyelemmel kell lenniük, hogy közpénz fizetés mellett jegyeket csak Bruckig váltsanak, miután a továbbutazásra szükséges jegyek értékpapírok alapján utközben a vonatkísérő személyzet által fog kiszolgáltatni. Ez alkalommal a Bécsből Budapestre utazókra nézve az értékpapírok járó menetdíj-kezdésének a bécs-brucki vonalra esedékes része a bruck-budapesti menetjegy árából levonatik, úgy hogy a Bécsből Budapestre való utazás eképpen csak ugyanannyiba kerül, mint a megfordított irányban. E szerint tehát a L. m. Brucktól Budapestig járó menetdíjak következő összegekben lesznek értékpapírokkal kiegyenlítendőek, és pedig: gyorsvonatoknál I. oszt. 13 frt. 80 kr., II. oszt. 9 frt. 60 kr. kominált személy- és gyorsvonatoknál I. oszt. 13 frt. 80 kr., II. oszt. 9 frt. 60 kr., III. oszt. 7 frt. személyvonatoknál I. oszt. 12 frt. 50 kr., II. oszt. 8 frt. 70 kr., III. oszt. 6 frt. 20 kr.

5. A kiadandó menetjegyek árai 10—10 kr-ra kikerekítettnek akként, hogy 5 kron aluli összegek elejtetnek. 5 kr., valamint ezen felüli összegek pedig teljes 10 kronak vétenek.

6. Menettérít, körutazási v gy egyéb mérsékelt áru jegyek értékpapírokkal nem válthatók.

Hasonlóképpen nem válthatók értékpapírokkal meg-

állóhelyeken és kalauzoknál menetjegyek, kivéve a 4. pont alatt emittet esetekben.

7. Az értékpapírok alapján váltott menetjegyek árta teljes összegben egyenlítő a kiértékpapírokkal, nincs tehát megengedve, hogy elegendő értékpapírok hiányában a menetdíj egy része közpénzzel fizetessék; megengedik azonban, hogy egy és ugyanazon személyre szóló két értékpapír-füzetben foglalt értékpapírok egyszerre használtsanak.

8. Az értékpapírok alapján váltott menetjegyek. k-l magasabb kocsiosztályba való átszállás, az utazás félbeszakítása, valamint podgyász-szabadsuly tekintetében az ide vágó általános határozmányok mérvadóak; megjegyeztük azonban, hogy az értékpapírok alapján váltott jegy után történő valamely ráfizetés fejében értékpapírokat nem fogadtatnak el.

9. Értékpapírok alapján menetjegyek az alább felsorolt vasutakon válthatók, és pedig:

- a) az arad-temesvári vasuton,
- b) a budapest-bécsi, mohács-pécsi és pész-barcsi vasutakon,
- c) az első magy. gúcsországi vasut magy. vonalain,
- d) a kassa-oderbergi vasut magy. vonalain, kivéve a gólczválygyi h. é. vasutat,
- e) a magyar nyugoti vasut magy. vonalain,
- f) a magy. kir. államas vasutak összes vonalain, valamint a zagarai h. é. vasuton, ellenben kivéve az üzembelen levő debreczen hajduánási, mezőtur-turkevei, pusztatényő-kun-szent mártoni, újszász-jászapáthii, nagyvárád-belényes-vask hi, vinkovce-broakai, marosvásárhely-szászregeni, bihari, mátrai, kun-szent-mártonszentesi, maros-ludas-besztercei és székny-udvarhely-héjasfalvai, valamint a még jövőben üzembe vevendő helyi érdekű vasutakat.

g) a m. északkeleti vasuton, beleértve a munkács-vasút vonalát is, kivéve a szathmar-nagybányai, nyir-egyháza-matészalkai, szilágyási és taracsvölgyi helyi érdekű vasutakat.

Figyelemmel kell lenni a füzetben netán fennmaradó értékpapírok a még szándékolt utazásra szükséges jegy váltására nem lennének elegendők, akkor csak azon állomásig váltható jegy, melynek ára a fennmaradt értékpapírokkal kiegyenlíthető, megjegyeztük, hogy a továbbutazásra szükséges jegy utközben a kalauznál és pedig a különben — ha t. i. valamely utas jegy nélkül száll be — szokásos 60 krnyi pótlóilleték ráfizetése nélkül váltható.

Az értékpapírok alapján idegen vasutak állomásaira szóló közvetlen jegyek csak akkor szolgáltatnak ki, ha az illető viszonylatokban közvetlen jegyek egyáltalában fennállanak. Figyelemmel kell lenni az utazó közönség, hogy oly esetekben, midőn ily közvetlen jegyek nem válthatók, a menetjegyeket csak az illető vasut határalomásáig, és onnan továbbutazásra szükséges jegyeket újbol a pénztárnál váltsák, miután utközben értékpapírok alapján a kalauz által menetjegyek nem szolgáltatnak ki.

A vasuti értékpapírok kiadására vonatkozó egyéb határozmányok az illető díjszabásban foglaltak, melyek a részes vasutak igazgatóságainál, azok nagyobb állomásain, valamint a magy. kir. államas vasutak budapesti és vidéki városi menetjegyi-irodáiban díjmentesen kaphatók; bővebb felvilágosítást egyébként a részes vasutak bármely állomása is nyújt.

Budapest, 1888. év február havában.

A részes vasutak igazgatóságai.

WALFISCH ARMIN

BANK- és VALTÓZULETE ARADON.

Bazilika-sorsjegyek,
főnyereménye 75,000 forint, húzása 1888. március 1-én.

Bazilika-igérvények,
darabja egy forint bélyeggel együtt.

1864-es igérvények, húzása 1888. március 1-én főnyeremények
1300 0, 20000 és 10000 forint,
ára 5 forint bélyeggel együtt.

Szelvények, kihuzott ötelevények és sorsjegyek beváltása. — Arany- és ezüst-pénzek vétel- és eladása. — Helyi papírok vétele és eladása.

VIDÉKI MEGRENDELÉSEK PONTOSAN TELJESITETNEK.

Magyar iparezik!

Mig eddig még a pótkávét is a külföldi vettük, most az elismert jóságú **Lenck-kávét** is a hazai gyártmányunk van, melynek használata máris általános div. tá vált.

Lenck-kávét kapható minden jobb kereskedésben s a hol a készlet elfogyott volna, a t. közönség kóvetője mint hazai gyártmányt.

A t. elárúító urak forduljanak **Lenck** pótkávégárházhoz Sopronban, honnét mintákat rögtön ingyen és bérmentve kapnak s így a közönség győződhet meg a felől, hogy a

Lenck-kávét a legjobb eddig ismert pótkávét. Képviselő ARADON,

POHL ÖDÖN UR.

Aradon kapható: Elias A., Marx és F. jér., Tones és társa, Tones Ferenc és Ede Guttman Samu, Kamenszky János, Preisach Vilmos, Pollák József, Illés A., Amtmann L., Marsits, Lázár és Hödl, Simon K., Duzsek F., Stampff Gy., Tyrnauer M., Belgrader és társa Bendik József, Popper B., Baumann B., Dra tsay L. és Krausz Lajos urak üzletében.

Uj-Aradon: Orth A. J. urnál, Lippán Schwar F., Simon D. B., Rác Jakab és Tesits Demeter urak kereskedésében. Pankotán Riegler István és Pavlovics K. urnaknál. Pécskán; Königsthal L. utodainál. Kisjenőn; Messer Lipót urnál.

Tisztelettel
Metzner Samuel.

19888. sz.

Arverési hirdetemény.

Arad szab. kir. város tulajdonához tartozó bér és színház épületben levő sörcsarnok és mellékhe lysiségeinek 1888. évi november hó 1-től 6 évre leendő hárbeadása iránt f. é. március hó 3-ik napján d. e. 10 órakor árverést tart a gazdasági szék.

Kikiáltási ár egy évre 350 frt.

Bánatpénzül leteendő a kikiáltási 10 százaléka készpénzben vagy elfogadható értékpapírokbán.

Az árverésben részt lehet venni szóbeli ajánlatokkal.

Az irasbeli ajánlatok lezártan a szóbeli árverés megkezdése előtt nyújtandók be, s csak akkor vétetnek figyelembe, ha azokhoz a banompénz mellékelve van s ha az ajánlatot tevő kijelenti, hogy az árverési feltételeket ismeri és elfogadja.

Az árverési feltételek a gazdasági-szék elnökénél az árverést megelőzőleg is megtekinthetők.

Arad szab. kir. város gazdasági-székének 1888. évi február hó 21-én tartott üléséből.

Kiadta
Varjassy Lajos,
aljegyző.

Tapasztalataim,

melyeket több évi működésem alatt bécsi, német-honi és h-igiumi gyógyszerárkban szereztem, de azon körülmény is, hogy a külföldi gyógyszer-ek elszaporodását ellensúlyozzam, arra indítottak, hogy legnagyobb gyógyszerjel növénykivonatokból orvosi utasítás szerint a már nagy kedveltségű

labdacsokat

készítek s árusítom, melyek eldugulás, nyálkásodás, étvágyhiány, gyomorhaj, felvudódások, szédülés, fejfájás, változás, aranyér, bőrképzések, közhány, vizikór és vesebajok ellen a legényesebb sikerrel alkalmazhatók. — F ő r a k t á r:

Friedrich János

gyógyezérszél Malackán, Pozsony megye.

Egy skatulya ára 21 kr., egy tekercs 8 skatulyával 1 frt 50 kr. nem bérmentes küldeményül 5 kr. bélyegdíjjal (5 kr.). Ha a labdacsokat 20 kr. mellékeltetik és az egész összeg postai-utalvánnyal beiküldetik, akkor a megrendelt mennyiség az összes bírodalomba bárhol bérmentve küldetik. Ezen esetben egy tekercs ára 1 frt 25 kr. 2 tekercs 2 frt 30 kr., 3 tekercs 3 frt 35 kr., 4 tekercs 4 frt 40 kr., 5 tekercs 5 frt 45 kr. Egy tekercsnek kevesebb nem küldetik.

Tekintetes ur.
Kérek 12 skatulya egészségi labdacsoat, egyuttal fogadják szives közönségemet, miután labdacsoat valóban kitűnő hatásúak.
Krynitzia, Gaticzia, 1885. szeptember 24.
Modraska Karolin.

Rátor vagyok önt felkérni, hogy az önnek oly kitűnő labdacsoából 12 skatulyával küld.

Mélyen t. gyógyszerész ur!
A legnagyobb köszönettel tartozom az ön kitűnő labdacsoiról, melyek nemmet az aranyértől megszabadítottak és másokat is, kiknek ajánlottam, a miért is kérem, sziveskedjék postautánvét mellett 2 tekercsöt az ön kárpáti labdacsoiból küldeni.

Arad, 1885. február 11.
Klinger József,
(„Fehér kereszt szálloda.”)

Tekintetes ur!
Az ön kitűnő, nálam csodálatosan ható egészségi labdacsoihoz annyira szokva vagyok hogy azok nélkül nem élhetek. Kérem tehát saját és ismerősöm számára 6 tekercsöt küldeni.
Zólyom-Lipcsé 1885. márcz 27.
Rais Lajos.

Mélyen tisztelt uram! Legyen oly szives és küldjön nekem imdeltelme két tekercsöt az ön nagyzerű labdacsoiból, ezek nekem kimonduhatlanul jó hatást tesznek, úgy, hogy a Mindenható kérem, tartsa meg a sz. névdő emberiség javára még számos év-kon át. Gálos-Petrin, Bihar megye 1885. február 20.
Dérec Lajos, mézáros.

Igen tisztelt uram! Az ön egészségi labdacsoi nekem megfizethetlen szolgálatot tettek, két évig szenvedtem közvénybajban és csak az ön kitűnő labdacsoai segítettek, melyért önnök hálás köszönetem otzonnal kifejezem oly jótévő találmányáért. Ezen tettek mig ellenben az ön labdacsoi egészségemet teljesen helyr-állították. Kérem tehát küldjön 12 skatulya egészségi labdacsoat és egy skatulya katarus elleni labdacsoat Budapest 1885. jul. 29.

Varga Máttyás,
2. hajós kapitány.

Mélyen tisztelt uram.
Midőn önnel 12 skatulya egészségi lab-

alkalommal kérem egyuttal posta fordultával 6 tekercs egészségi labdacsoat küldeni.
Fogaras, 1885. április 9. én.
Lungyel Gyula, földbírtokos

Igen t. gyógyszerész ur Kérek az ön labdacsoiból, mely áruk óta házbamb kedvelt házbamb, két tekercsöt, Körtölyes, 1285. május 27.
Varga János, intéző.

Tekintetes ur. Sziveskedjék az ön csodálatosan ható egészségi labdacsoiból nekem két tekercsöt küldeni, miután nem több éven át aranyéremben szenved és ön ezen labdacsoit kitűnő gyógyer-jelől meg vagyok győződve lsten áldja meg ezen találmányáért.
Titel, Bácsó, Ung. 1885. január 4 Schfer Samu, építőmester.

Az ön vértisztító labdacso csodálatra méltó gyógyszerjeit, gyomorkatarusommal különösen tapasztaltam, midőn tehát az ön kitűnő találmányáért önnel köszönetem kifejezem, egyuttal megkérem, sziveskedjék a kárpáti egészségi labdacsoiból egy tekercsöt posta utánvét mellett küldeni Dré-gyálpálink, Hottmegy 1885. február 5-ön.
Ifj. Star Károly j. gyző.

Öszinte köszönettel kérem s mindenható tartsa meg drága életét a legjobb egészségem azon jótévényéért, melyeket t. uraságod az emberiségnek a kárpáti egészségi labdacsoi által nyújt, miután az egészségi labdacsoi bevételét által normális állapothba jut és ezen módon az élet is meg-hosszabbították. Fogadják az ön plébániám nevében köszönetünket, melylyel maradok tisztelettel Hlivivánska, Ungm. 18-5. febr. 24.

Jeszencsák Ágoston esperes és szentszéki tanácsos.

Tekintetes ur. Az ön labdacsoi valóban csodákat művelnek. Hübácsék (Katalin itoni lakosnő, ki borzástól gőcsöknél fogva a halálhoz közel volt, az ön közeli orvos engedélyvel néhány labdacso bna. atott neki. Rövid idő múlva a gőcsök megszűntek és az egész helyiség csodálatára már másnap házi teendőit végezte Trencsin-Tepia, 1885. május 20. Miklós Antal, tanító.

Tekintetes ur. Az egészségi labdacsoi kiderlete valóban igen jó volt, én és nőm 8 skatulyával egészségesek lettünk, holott sohasem hittem volna, hogy én még meggyógyulhatok. — 14 év óta szenvedek gyomor-bajban és mai napig nem segített más, mint csak az ön labdacsoi, fogadják egyelőre más közönségemet, mert csak ön mentett meg a haláltól, a ki nem szenvedett: ezen bajban, az nem is foghatja fel, mi az a gyomor-írdáalom és ettől most megvagyok mentve. Sziveskedjék azonnal egy tekercsöt 8 skatulyával, cizemre küldeni, mert mostantól kezdve az maradandó szer lesz házbamb. Topplér Ferenc asztalosmester.

Mélyen tisztelt gyógyszerész ur. Legyen oly szives, küldjön nekem az ön áldáshozó labdacsoiból két tekercsöt, miután valahány szobából bevezek, új életet oltok magamba. Isten áldja meg ezen jótévényéért. Öndőd, 1885. február 28. Tetzi Máttyás, cipészmenter.

Egyik budapesti lapnak hirdetései rovató-ban olvastam labdacsoiról és öszintén meg kell vallanom, hogy ezekhez kevés bizalom-dacsoat és 1 skatulya kataruslabdacsoat rendelék, egyuttal köszönetemet fejezem ki az ön háziszertének csodálatos gyógyhatásáért, a mindenható az emberiség javára számos éveken át tartsa meg. A mint csak egy kisérrósszal érzem magamat, azonnal bevezek egy labdacsoat és minden betegséget kikerülök, családommal együtt. Ha valaki, mint én a magányban él, úgy az ilyen lsten áldását

mal viseltem: ugyanis így gondoltam, ha ezek majomom valamennyi beteg-égek ellen oly kitűnő hatású vannak, akkor igen kevés betegnél volna. De nagy örömrőre el kell ismernem, hogy az ön kárpáti egészségi labdacsoi valóban rendkívüli hatásúak, mert kellemtlen napokénti szédülésemtől ezek által már öt napi szabadult utau szabadul-tam meg és így egészségemet csak az ön csodálatos labdacsoinak köszönhetem ezen drága kincsnek gyors helyreállítását, melynek az ember a földön öröndhet. Fogadják tehát ezért legőszintébb köszönetemet. Egyuttal kérem önnök postautánvétellel 3 tekercsöt az ön kárpáti egészségi labdacsoiból küldeni, Pusztá-Nagy-Major, u. p. T. Cség. 1885. február 28. tisztelettel Hütter Albert kaszáár.

Kérem 12 skatulyával az ön jótévény egészségi labdacsoiból. Nőm már 4 év óta szenved borzástól fejfájásból és éremlyeseben most hála Istennek és önnek, teljesen helyre van állítva. Csáki-Gerbó, 1885. szept. 20. Nisek Alois, cipész.

Már többször rendeltem az ön labdacsoiból és minthogy meggyőződtem, hogy azok rendeltetésüknek tökéletesen megfelelnek, így azoknak családomból hiányozniok nem szabad, a miért is kérek 12 skatulyával mielőbb küldeni.
Tolna-Data, 1885. október 9.
Onódy Gábor

Sziveskedjék 6 skatulyával az ön kitűnő vértisztító egészségi labdacsoiból azonnal küldeni. Bácsesztovácz, 1885. aug. 23. Keltner Mihály, p. stamaster.

tanuljuk becsülni. Gaja, Bicska 1885. okt. 5. Császár Ignác, ardező.

Mai postával sziveskedjék 18 skatulya egészségi labdacsoat küldeni, miután azok a gyomorra egészségösen hatnak.
Nmét Plánka, 188. szent. 16.
Schlagetter Péter földműves.